

Mój Pies

O PSACH, KOTACH I INNYCH ZWIERZĘTACH
marzec 2005 nr 3 (162)

REKORD

24 mastify

PIES POTRAFI

Wywęszyć raka

PARADA RAS

Ocicat

Spaniel bretoński

Owczarek szkocki

collie

Cena 4,80 zł (w tym 7% VAT)

Indeks 366293 ISSN 0867-2822

ISSN 0867-2822

03>

9 770867 282048

Klusek Pascala

Wyżeł, choć spaniel

Bretończyk nie jest, jak inne spaniele, płochaczem, lecz psem wystawiającym. Dlatego zaliczono go do grupy wyżłów

Spaniel bretoński, jak nazwa wskazuje, pochodzi z Bretanii - regionu położonego w północnej Francji. Zamożni bretońscy chłopcy używali do polowań różnych lokalnych ras psów myśliwskich. Były wśród nich spaniele starszego typu, w tym niewielkie, czarno-białe, krótkoogoniaste psy zwane „les fougueux” (pełen werwy, animuszu, zapału) i wiele ras wyżłów, zwanych po francusku „braque”.

ANGIELSKI FRANCUZ

Na przełomie XVIII i XIX wieku polowania we Francji stały się modne wśród angielskiej arystokracji. Anglicy przywozili z sobą między innymi setery angielskie. Gdy wracali do ojczyzny, często zostawiali psy w miejscowych psiarniach do następnego sezonu łowieckiego. Czasami wydostawały się one z zamknięcia i dochodziło do niezaplanowanych krzyżówek z miejscowymi psami.

Francuscy myśliwi szybko zorientowali się, że potomstwo ich psów i seterów ma cechy doskonałych psów myśliwskich, zaczęli więc celowo krzyżować je między sobą. W ten sposób doszło do powstania nowej rasy - spaniela bretońskiego.

W 1907 roku hodowcy tych psów założyli pierwszy klub rasy, a rok później Société Centrale Canine zatwierdziło wzorzec.

NIEZMORDOWANY NA POLOWANIU...

Francuska nazwa rasy, epagneul breton, nie przekłada się dosłownie jako spaniel bretoński. Słowo „epagneul” pochodzi prawdopodobnie od „s’espansir” - położyć się, i wskazuje na dawny styl pracy psów wystawiających zwierzynę, które kładły się po jej zwierzyni. Bretończyk jest bowiem psem wystawiającym, choć dziś w trakcie wystawiania nie kładzie się, ale przyjmuje typową stojkę - zwykle z uniesioną jedną łapą.

Do dziś hodowany jest przede wszystkim jako pies myśliwski. Myśliwi cenią go za pasję, szybkie, wytrwałe i szerokie okładanie (przeszukiwanie) pola, doskonały węch i chęć aportowania. Używa się go do polowania na wszelkie

Niektóre psy rodzą się z krótkimi ogonami, choć coraz częściej można zobaczyć ogony długie

Spaniel bretoński chętnie spędzi cały dzień na polowaniu. Nie zniechęca go nawet trudne warunki atmosferyczne

Spaniel bretoński VII gr. FCI - wyżły

Spaniele bretońskie są z reguły zdrowe, wytrzymałe i odporne, miewają jednak skłonność do tycia

ptactwo, a czasem też na inną zwierzynę. Chętnie spędza cały dzień na polowaniu. Nie zniechęca go nawet trudne warunki atmosferyczne.

...SPOKOJNY W DOMU

Ten pełen energii pies myśliwski w domu zachowuje się spokojnie. Jak wiele ras pokrewnych bretończyk nie wykazuje agresji w stosunku do ludzi ani psów. Jest cierpliwy i tolerancyjny wobec dzieci - choć oczywiście zabawy psa z dzieckiem powinny odbywać się pod nadzorem. Ostrożności wymagają kontakty psa tej rasy z małymi zwi-

erzętami domowymi, ze względu na instynkt myśliwski.

Nieduże rozmiary i miły charakter sprawiają, że bretończyk to odpowiedni pies dla myśliwego mieszkającego w bloku. Z tych samych przyczyn dobrze sprawdza się jako towarzysz. Dla psa tej rasy najważniejszy jest kontakt z człowiekiem. Bretończyk to pies wręcz wpatrzony w swojego pana, bardzo wierny.

PIES DLA POCZĄTKUJĄCYCH

Spaniel bretoński jest podatny na szkolenie, toteż można go polecić nawet początkującym właścicielom. Wprawdzie bywa uparty, ale lepsze rezultaty przynosi stosowanie nagród niż zmuszanie go do posłuszeństwa siłą. Ostro traktując bretończyka, łatwo można go złamać psychicznie.

Kraj pochodzenia: Francja

Charakter: inteligentny, zrównoważony, łagodny w stosunku do ludzi i innych psów, o dużych zdolnościach przystosowawczych; pełen pasji pies myśliwski na zwierzynę różnego typu

Wielkość: psy 48-51 cm (tolerancja +/- 1 cm), suki 47-50 cm (tolerancja +/- 1 cm); wzrost idealny: 48-49 cm

Waga: niesprecyzowana we wzorcu, 15-18 kg

Szata: miękka, ale nie jedwabista, gładka lub lekko falista; na głowie i przodzie kończyn włos krótki; tył kończyn i brzuch ozdobione lekkim piórem

Maść: biało-pomarańczowa, biało-czarna, biało-czekoladowa, trójkolorowa (czarno-biała z podpalaniami lub czekoladowo-biała z podpalaniami); przy wszystkich umaszczeniach częsta jest dereszowatość (przemieszanie włosów barwnych z białymi)

Długość życia: 13-16 lat

Podatność na szkolenie: bardzo duża

Aktywność: potrzebuje dużo ruchu, ale potrafi przystosować się także do spokojniejszego trybu życia

Odporność na choroby: bardzo odporny

Koszty utrzymania: 70-100 zł miesięcznie

Możliwość nabycia szczeniaka: w Polsce jest mało hodowli, na szczenię trzeba czasem poczekać

Cena psa z rodowodem: 1000-2000 zł

Dla psa tej rasy najważniejszy jest kontakt z człowiekiem

Wzorzec spaniela bretońskiego i opisy innych ras są dostępne na stronach www.psy.pl

wanie nagród niż zmuszanie go do posłuszeństwa siłą. Ostro traktując bretończyka, łatwo można go złamać psychicznie.

Dzięki wieloletniej selekcji pod kątem użyteczności spaniele bretońskie są z reguły zdrowe, wytrzymałe i odporne, miewają jednak skłonność do tycia.

Liniją umiarkowanie, ich szata nie wymaga żmudnej pielęgnacji. Niektóre psy rodzą się z krótkimi ogonami, ale coraz częściej można zobaczyć ogony długie.

Rasa ta jest najpopularniejsza ze wszystkich francuskich

ras myśliwskich. Do Polski pierwsze spaniele bretońskie trafiły w latach 80. XX wieku za sprawą Marii Komorowskiej (hodowla Bretonka); obecnie istnieje kilka hodowli.

Tekst i zdjęcia
Urszula Charytonik

Za pomoc dziękujemy hodowli
Epaton Piotra Czartoryskiego

**W następnym numerze
- schipperke**

